

בעזהש"ת

גיליון
**מקשיבים
לקולך**

מאמרי השקפה וחיזוק
מלווים בסיפורי השגחה ואמונה
מתוך שיעורים שנמסרו דבר יום ביומו

◀ פרשת השבוע ▶
מטות

מאיתי בסייעתא דשמיא
פינחס אליהו ב"ר שלום פרץ

גיליון מורחב ודברי הספד לע"נ מור חמי האדמו"ר
המלוב"ן ר' רפאל בן עזיזה אדרי זצוק"ל
"הצדיק מרעננה"

ניתן לשמוע את השיעורים מידי יום ביומו
להאזנה חייגו לקו הישיר:

0733-71-81-57

כמו"כ ניתן גם להוריד את השיעורים
בעמדות ובאתר קול הלשון

זמני השיעורים מתקיימים מידי שבוע כדלהלן:

בבית הכנסת המרכזי "שבטי ישראל" אופקים
מידי יום אחר תפילת שחרית

בבית הכנסת "אהבת שלום" אופקים
בשבת קודש אחרי תפילת שחרית
חדש !!! שיעור בגמרא בשבת בשעה 17:45

להארות והערות וכן לקבלת הגיליון
ניתן לשלוח בקשה לכתובת המייל:

makshivim10@gmail.com

ניתן להוריד את הגיליון מידי שבוע
באתר דרשו וכן באתר לדעת
© כל הזכויות שמורות למחבר

**המעוניינים לזכות לקחת חלק בהפצת גיליון זה
לרפואה/הצלחה/זיווג/עילוי נשמת וכו'
מוזמנים ליצור קשר לטלפון: 052-7654865**

פרשת מטות תשפ"ב

הצחוק של הגר"א

"לא יחל דְבַרְוּ כְּכֹל תִּיצֵא מִפִּיו
יַעֲשֶׂה" [ל'. ג']

כל מי שלא מחלל את דיבורו, זוכה שככל היוצא מפיו יעשה, זאת אומרת שהקב"ה עושה כל מה שהוא מבקש.

מסופר על הגר"א הגאון מוילנא, שהיתה לו דלקת ומוגלה באוזניים, יום אחד אמרו לו שיש אשה המטפלת בזה ע"י לחש, הביאו אותה אליו, והוא שאל אותה: איזה לחש את אומרת? מכיון שחשש שהיא מרפאה אותו ע"י שם טומאה, ולא רצה להתרפא ע"י כוחות טומאה אלו, היא פחדה לספר לו כיון שמכך יש לה פרנסה, ואם היא תגלה כבר לא יבואו אליה, אלא יעשו את זה לבד.

אמר לה הגאון, שאין לה מה לחשוש היות והוא לא יגלה לאף אחד, ואז סיפרה לו שהיא מברכת על כוס מים את ברכת "שהכל נהיה בדברו" וזהו הלחש שבזכותו נגרמת רפואה

לאנשים שנרפאים, ושאל אותה הגר"א: מאיפה היא הביאה את הרעיון הזה???

אמרה לו שמעתי בת קול משמיים שאמרה לי לעשות כך, הגר"א התפעל כיון שרק גדולי עולם זוכים לקבל מסר מבת קול, וכאן אשה בת דורנו זוכה לכאלה השגות? סיפרה לו: כשהיא היתה אישה צעירה, היא הגיעה למצב שלא היתה לה עבודה ולא היה לה ממה להתפרנס, כמו שאומרים, המצב שלה היה פ'סרה [על הפנים].

היא נכנסה לבית הכנסת ופתחה את החיבל, היא התחילה לבכות להקב"ה שאין לה פרנסה, ואז יצאה בת קול ואמרה לה שתרפא אנשים, ומזה תהיה לה פרנסה טובה, ואמרתי לבת קול: אבל, אני לא יודעת לרפא???

אמרה לי ה"בת קול": תברכי את ברכת "שהכל נהיה בדברו", ובזכות ברכה זו החולים יתרפאו, והבריאים לא יחלו, עקרות יפקדו ואנשים יראו

צעיר יהודי שנפגע בתאונת דרכים מחרידה בארה"ב, הוא הובהל לבית החולים, והרופאים אמרו ששעותיו ספורות ל"ע ול"ע, ולפי המסמכים שהיו עליו, יכלו לזהות את שמו ואת שם משפחתו, קראו מיד למשפחתו, ואז הגיעה אחותו וסיפרה שאביה מתגורר בבית אבות, וכדאי שיביאו אותו להפרד מכנו, הביאו את האבא והיה נראה שהוא לא מתרגש...

הרופא ניגש אליו, ואמר לו: המצב לא כל כך פשוט! וכדאי לך להפרד ממנו, ושאל אותו האב: להפרד? למה? אני חוזר הביתה, וכאשר הוא יתאושש ויקום תקראו לי, אמר לו הרופא: הללו!!!!!! תתעורר!! ממש לא נראה לי שזה המצב, אמר לו האבא: אני יודע שהוא ישאר בחיים!!! כך אמר האב בביטחון.

אמר לו הרופא: מאיפה הביטחון הזה??? וסיפר האב לרופא: שכאשר הוא היה יליד העיירה ראדין, עיירתו של החפץ חיים, וכאשר החפץ חיים חיבר את ספרו משנה ברורה, הוא רצה לבחון האם ההלכות מוכנות וקליטות עבור המון העם, ולכן ארגן

ישועות, וכך עשיתי, ומאז אני מצליחה מעל למשוער...

איך שהגר"א שמע את זה התפוצץ מצחוק, ומהצחוק הזה התפוצצה לו המוגלה באוזן ונרפא.

שאלה אותו האשה: למה צחקת?? אמר לה: ישבתי באותו היום בבית המדרש ורציתי ללמוד בשקט, ופתאום נכנסה אישה לבית הכנסת, היא פתחה את ההיכל והתחילה לבכות ולא רציתי שיפריעו לי בלימודי, ואמרתי לה שתרפא אנשים על ידי שתברך את ברכת "שהכל נהיה בדברו", ואמרתי לה את זה, כדי שהיא תלך ויהיה לי קצת שקט שאוכל להמשיך ללמוד.

אבל מכיון שהגר"א הוציא את זה מפיו, אז כבר היא מרפאה ע"י הלחש הזה, ומזה היא מתפרנסת, פשוט מדהים!!!

מי צודק הרופא או האבא?

הסגולה של "לא יחל דברו" היא למי ששומר על הדיבורים שלו, מסופר על

המחקר של מסרו אמוטו

ישנו מחקר שמביא בספר "להתעדן באהבתך", המחקר הוא של פיזיקאי יפני ד"ר מסרו אמוטו, בחקר זה הוא הגיע למסקנה: שלדיבור יש כוח השפעה על המולקולות של המים, הוא הציב שני ספלי מים בשני חדרים, וביקש מהנוכחים בחדר אחד שישמיעו בסמוך לספל המים מילים טובות אחד לשני, דברי שבח ופירגון, ולעומת זאת בחדר השני, הוא ביקש שישמיעו בסמוך לספל המים מילים שליליות, שזה כולל גידופים, צעקות השמצות מילים פוגעניות ועוד.

ואח"כ הוא טפסף מהמים של כל ספל באמצעות מזרק למבחנה והקפיא את שתי המבחנות למשך בשלוש שעות, במינום של 25 מעלות, וכשהתבוננו במיקרוסקופ בטיפות המים הקפואות התגלה ממצא מדהים!!! שהמים שדברו לידם דברים חיוביים, המולקולות היו מחוברות יחד ויצרו צורה מרשימה של קריסטלים, שנראים כמו פתיתי שלג נאים בעלי שישה קצוות, ובמבחנה השנייה, שדברו דברים שליליים המולקולות

קבוצת יהודים פשוטים, ואני בתוכם והיה מקריא לפנינו קטעים מחיבורו, והחפץ חיים הכיר לנו טובה על הסבלנות שלנו, והיה מקרב אותנו מאוד.

ואני זכיתי ממנו לשתי ברכות:1. שאזכה לאריכות ימים, ואני בסך הכל בן שבעים ושש ויש לי עוד הרבה שנים... 2. שבני לא ימותו בחיי, ולכן אני בטוח שהבן הזה יתאושש ויחיה, ולכן אני שב לביתי רגוע, ותקראו לי כאשר הוא יתאושש.

וכבר למחרת, באופן מדהים ולפליאת הרופאים, פקח הבן את עיניו, ואחרי שבועיים כבר ירד ממיטתו.

זהו כוחו של מי ששומר על הדיבור, "ולא יחל דברו" שלא עושה את דיבורו חולין, אז ממילא הקב"ה עוזר לו ש"ככל היוצא מפיו יעשה".

צריך לדעת, שלדיבור יש כוח השפעה אדיר.

נאמר שזה ממש לא ספק, אלא וודאי שהוא לא יקבל את זה במקום אחר...

לא לחסוך במילים ובפרגונים לאשה ולילדים זה משפיע, גם אם לא רואים תוצאות במידי.

עוצמה של דף ממו צהוב

ובזה נסיים בסיפור מדהים: על משפחה שהאמא נפטרה שם ל"ע ול"ע, ונשארו שלושה ילדים רווקים, שעדיין לא נישאו, והאח הנשוי עבר לגור לידם, כדי לעזור לאבא לתפקד, ואפילו שבשנתיים האחרונות, כאשר אמא שלהם הרגישה לא טוב, ומי שתפקד זה האבא, וכמו שאומרים הוא עבר סטאז', בכל זאת רצו להיות קרובים אליהם, כדי שהבית לא יתפרק לגמרי, וימשיך לתפקד על הצד הטוב ביותר.

אשתו של האח קיבלה על עצמה שהיא תתפקד כמו אמא בשלט רחוק, מה שאומר שהיא תצטרך לדאוג גם לילדים שלה וגם לבית נון סטופ [ללא הפסקה].

יצרו צורות שונות ומכוערות ובלתי סימטריות.

ואחרי שהוא פירסם את המחקר שלו, היו הרבה שלקחו את הרעיון הזה, וניסו זאת על זרעי קטניות, הם הניחו זרעים בשני מצעי גידול שתואמים מבחינת הנתונים שלהם, וההבדל היה האם השקו ממים שבירכו עליהם או ממים שנחשפו לדיבורים שליליים.

והתוצאה היתה מדהימה: המצע שהשקו אותו ממים שבברכו עליהם צמח ושגשג במהירות ובאופן מרשים, ואילו האחר חלק ממנו דעך והחלק הנוסף גדל לאט יותר מן הראשון.

ולכן, צריך לדעת!!! שאם הדיבורים משפיעים כך על הדומם, אז על אחת כמה וכמה הם משפיעים על עצמינו, על הילדים שלנו, להשתדל לומר רק מילים טובות, ורק דברים חיוביים, כי כאשר אתה אומר מילים טובות, הן מגדלות ומרוממות את השני, ואפשר אפילו במילים פשוטות לגרום לילד להאמין בעצמו, וזה דבר שאם ההורים יחסכו, ספק אם הילד יקבל את זה במקום אחר, ויותר מדוייק, אם

שבוע היה מקפיד עם השקית לשלוח גם פתק.

יום שישי אחד דפיקות בדלת האח הצעיר שבא לשבת חופשה, קפץ ואמר תודה על כל המירחה, והוסיף בחיך ועל החולצות והעוגיות...

ועל הפתק לא הזכיר כלום, האח הנשוי אמר אח"כ לאשתו: נראה לי שהפתק בכלל לא מעניין אותי, והוא זורק אותו לפח האשפה, אולי נפסיק עם זה? אמרה לו אשתו: בשום פנים לא נפסיק עם הדפים! כי זה מאוד חשוב ונותן לו המון כוח.

ומספר האח הנשוי, שבהשגחה פרטית מדהימה, הוא גילה כמה היו חשובים הפתקים הקטנים שרשם לאחיו הצעיר.

באחד מהימים פונה אליו חבר טוב שאחראי על קופות הצדקה של ארגון ידוע, ומספר לו שהוא לתועלת הענין, ראה שמה שמכנים להם מאוד כסף לקופת הצדקה זה לשים קופות צדקה אישיות בכל הארונות של הבחורים בישיבות, ותמיד ישנם מצבים שרוצים סייעתא דשמיא מיוחדת, ובחור לפני

והאח קיבל על עצמו לדאוג לאח שעולה לישיבה גדולה, וכאב לו שהאמא לא זכתה לראות את הבן זקונים שלה עולה לישיבה גדולה.

ובאמת, דאגו לו לכל מה שהוא צריך לפני תחילת הזמן, ואשתו של האח אירגנה לו את המזוודה עם כל הביגוד מקופל, וקנו לו גם סט מצעים חדש, הכל חדש ונקי, ועמדו איתו בתחנה לאוטובוס שיסיע אותו לישיבה מחוץ לעיר, מצד אחד התרגשות גדולה לפני שהוא נוסע לישיבה, ומצד שני כולם שם חוו את אותה חוויה של אובדן ויתמות מהאמא הגדולה.

ובזמנים כאלו דווקא החסר צף ועולה, וב"ה אחרי שנמע ונפרדו בנשיקות ואהבה וברכות, הקפיד האח הנשוי כל שבוע לשלוח לאח הצעיר שקית עם פירות, חטיפים וביגוד שהוא צריך, ותמיד האח הגדול דאג לשלוח גם פתק, שזה דף ממו צהוב פשוט, והיה רושם עליו משפטים, כמו: חושבים עליך, מתגעגעים אליך, תמשיך לעשות חיל, נתגבר יחד, ולפעמים סתם, שבת שלום צדיק שלנו, וכל

האח, ואמר האח לגבאי: שעדיף שאחיו לא ידע שהוא יודע מזה, ויתקשר לישיבה, וישאל את אחיו האם הוא צריך את הפתקים? ושלא ידע בכלל שהם פתחו את זה.

ורואים, כמה זה חשוב וכמה עוצמה יש למילים טובות, ואפילו שזה על דף צהוב פשוט.

אבל כבר אמרו חז"ל: "אל תסתכל בקנקן אלא כמה שיש בו" [אבות ד' כ'] העיקר הוא התוכן שהוא מחזק ועוצמתי.

איך קרש עם מסמרים גרם לשלום בית?

"לא יחל דְבָרוֹ כְּכֹל הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה" [ל' ג']

אם בן אדם שומר על הפה, על הדיבור, הוא זוכה שככל שיוצא מפיו הקב"ה דואג שזה אכן יעשה, ועל כך אומר החיד"א: רמז לנו הכתוב: שאם האדם ישמור על לשונו מדברים בטלים ודיבורים אמורים, אזי כל אשר יבקש מהשם יתברך יתקבל, כאשר

מבחן וכד' שם כמה שקלים ובסוף זה מצטבר לרווח טוב לקופת הצדקה, ויש לו בחורים שאחראים לרוקן את הקופות מדי פעם, וכל קופה מרוקנים לשקית וכותבים עליה את השם.

וכנראה שרוקנו גם את השקית של אחיך הקטן, והיו שם כמה מטבעות, אבל היה מצורף שם גם צרור פתקים מקופלים, ותשאל את אחיך אם הוא צריך את הפתקים או שאני אזרוק אותם?

ושאל אותם: פתקים? איזה צבע הפתקים? אמר לו: צהוב, אמר לו: אני תוך כמה דקות אצלך, הוא הגיע אליו אחרי רבע שעה, וראה שאלו הפתקים שכל שבוע היה שולח לו, ומאחורי כל פתק כתוב התאריך שזה נשלח, וממש סידר אותם כמו מסמכים רבי ערך.

מה שהוא חשב בהתחלה שהוא זורק אותם ולא מסתכל עליהם, מסתבר שהוא שמר אותם בסדר מופתי, זאת אומרת שזה עשה לו הרבה... ועוד הוא שמר אותם בתוך קופת הצדקה, ומסתבר שזה שרוקן לא ידע מה הוא מרוקן, וכנראה שזה לא היה בנוכחות

החיים: איך אפשר לדמות לקב"ה?
והרי אחד מ-י"ג עיקרי אמונה
שהקב"ה אין לו דמיון?

והתשובה היא: שכמו שהקב"ה בעל
הכוחות, הנמצאים בכל העולמות
כולם, ומסדרם ומנהיגם בכל רגע
כרצונו, כך הקב"ה נותן לאדם כוחות
נפלאים ועצומים לפעול ולעשות, וזה
על ידי כוח הדיבור.

בספר "דברות אליהו" מביא:
שהאדם חייב לדעת, שיש בידו אוצר
חשוב שנקרא: "כוח הדיבור" וכוח
זה הוא יכול לפעול, לבנות או להרוס.

אנחנו אומרים כל יום בתפילה
"ומזתר האדם מן תבטחה אין כי תכל
תכל" [קהלת ג' י"ט] לבד הנשמה
הטהורה, והנשמה שבאדם זה כוח
הדיבור, כמו שאומר התרגום על
הפסוק "ויפת באפיו נשמת תיים ויהי
האדם לנפש תיה" [בראשית ב' ז']
"רוח ממללא" הדיבור הוא יוצא
מהנשמה, וזה מכוח השכל שהקב"ה
נתן באדם, ולכן האדם צריך מאוד
לשמור על פיו, ולא לומר: אז מה אם
אמרתי? מה קרה?

"לא יחל דברו" לא יעשה דבריו
חולין ויקדש פיו ולשונו, אזי ככל
היוצא מפיו, הקב"ה יעשה.

ובאמת, כאשר מתבוננים רואים כי
פרשת נדרים באה בסוף ספר במדבר,
ומלמדת אותנו מהו כוחו של הדיבור,
ורואים בכל חומש במדבר, שהדיבור
יש לו משמעות כבדה, וזה לא כמו
שאומרים היום סתם... הכל
דיבורים!!! כאילו שדיבורים אין להם
משמעות,

ראינו על מרים הנביאה שרק דיברה
על משה ומיד קיבלה עונש חמור על
כך, המרגלים שהוציאו דיבת הארץ
וקיבלו עונשם, וכן בלעם שידע את
כוחו של הדיבור ורצה לעקור אומה
שלימה על ידי הדיבור, ובאה התורה
ללמדנו בפרשת נדרים שהדיבור הוא
הכימיו של היכולת הרוחנית של
האדם, בכוחו של הדיבור, האדם יכול
להפוך דבר של חולין להקדש.

אחד הדברים שאדם דומה כביכול
לבורא עולם הוא בכוח הדיבור, כמו
שהתורה אומרת: "ויבא אלהים את
האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אתו" [בראשית א' כ"ז] ומקשה נפש

את העצבים, וכשיראה שאת לא עונה לו, הוא ירגע! ובאמת, כך עשתה האשה, ובכל פעם שבעלה פגע בה, היא תקעה מסמר, עד שכמעט כל הקרש התמלא במסמרים, והיו שם הרבה מסמרים...

יום אחד, בעלה ראה את הקרש ושאל אותה: מה עניין המסמרים והקרש? סיפרה לו: שהרב אמר לה לעשות כך, ובמקום לענות לו אז היא תוקעת מסמר, והבין שכל המסמרים ששם זה על כל הפגיעות שפגע בה, ומיד התחיל לתקן את דרכיו, ובמקביל האשה שראתה שהקרש התמלא במסמרים.

שאלה את הרב: מה לעשות עם הקרש? אמר לה הרב: על כל מעשה טוב שבעלך עושה, על כל מילה טובה שהוא אומר לך תוציאי מסמר, והתחילה להוציא מסמרים על כל מעשה טוב, ובעלה שואל אותה: למה את מוציאה את המסמרים?

אמרה לו: שכך הרב אמר שעל כל מעשה טוב, היא תוריד מסמר והגיע יום שהיא הוציאה את המסמר האחרון...

וזה צריך לדעת, שהדיבור אתה שולט עליו עד שהוצאת אותו מהפה, ולאחר שהוצאת אותו מהפה הוא שולט עליך.

ולפעמים, יכול להיות שאנשים רבים ופוגעים אחד בשני בלשונם, ואפילו שלאחר מכן הם מבקשים סליחה, אבל בהרבה פעמים, אי אפשר להחזיר את הגלגל לאחור, אי אפשר למחוק מילים פוגעניות, ובמיוחד אם זה בבית, שאשה היא רגישה מאוד, ויכולה לזכור את מה שבעלה אמר לה לפני 30 שנה, הדיסק מוגן מפני מחיקה... ☺ וזה לא נמחק, ולכן החכם עיניו בראשו, ויזהר מאוד.

מסופר: על זוג שבאו לרב, ואמרה לו האשה: אנחנו תמיד רבים וכל פעם הוא פוגע בי, אמר לה הרב: אני אתן לך עיצה, שתוציאי לשם את כל העצבים, ואמרה לרב: אני כבר מוציאה על בעלי את כל העצבים ☺ ואמר לה הרב: לא לזה התכוונתי, אלא תקחי קרש עם מסמרים, וכל פעם שהוא פוגע בך או רב איתך, במקום לענות לו, תתקעי עם פטיש מסמר בתוך הקרש, ותוציאי על זה

ואז בדרכם עברו ליד ביתו של הגאון "בעל הלשם", שהיה מקובל גדול, וסיפרו לו בלי להזכיר שמות, שהם רוצים להתחזק, ושמעו שיש דרשן נפלא, אבל הוא מכנים לפעמים דברים לא טובים, אבל הם כבר יסננו ומה שלא טוב הם יזרקו.

אמר להם בעל "הלשם": עוד לא נברא סבון בעולם שיכול למחוק ראייה לא טובה או שמיעה לא טובה, אם בחור שומע משהו לא טוב או רואה משהו לא טוב, וחושב שלאחר מכן הוא יחזור לישיבה ולא יקרה לו כלום, יש לו טעות איומה, מכיון שהדיבורים והמראות ילוו אותו עד סוף חייו... ואתם עוד שאלתם אם ללכת לשמוע רק פעם אחת, וכמוכּוּן שבסוף הם לא הלכו, אבל רואים מהי ההשפעה של הדיבור, אם הוא לא טוב אין סבון שיכול לנקות, מבהיל.

מילה שביטלה שיתוק

בעיירה רופשיץ, התגוררה משפחה שהיה לה ילד משותק, יום אחד יעצו לבני המשפחה שרצו ברפואת בנם,

והבעל שכל כך חיכה ליום הזה שהמסמר האחרון יצא, שמח מאוד ובא לאשתו כולו זורח, ואמר לה: ברוך השם! אני רואה שהוצאת את המסמר האחרון!!!

אמרה לו אשתו: נכון, הוצאתי את כל המסמרים, אבל החורים נשארו!!!

כשאתה פוגע, גם אם אתה מפיים, הרבה פעמים החורים נשארים... צריך לדעת שדיבור לא טוב, משפיע גם על דומם, וגם על בני אדם.

סבון, לא מנקה הכל.

ר' שמחה זיסל שפירא ראש ישיבת "תפארת ישראל" בחיפה, מספר: שהיה בירושלים, איזה דרשן שהיה דורש דברים נפלאים, אבל "יצאו עליו" שהוא מכנים בתוך הדרשה כל מיני מסרים סמויים לא טובים, והוא החליט יחד עם עוד איזה ת"ח, שהם ילכו לשמוע את הדרשה שלו, והם כבר מבוגרים ואחראים, וגם אם הם ישמעו משהו לא תקין, הם יסננו ולא יקחו הכל.

ילדים, אמר לו הבכא סאלי: זה הכל, אל תדאג, היא עוד תלד רביעיות!!! עברו שנים, ויום אחד נסעה נכדתו של הבכא סאלי באוטובוס לנתיבות, ודיברה עם מישהי, וכאשר היא שמעה שהיא נכדתו של הבכא סאלי, אמרה לה: שבזכות הבכא סאלי יש לה 20 ילדים, וסיפרה לה שאבא שלה היה אצל הבכא סאלי, ובירך אותו שתלד רביעיות, וילדה 4 לידות של רביעיות!!!! ועוד 4 לידות רגילות. רואים מהי כוחה של ברכה של צדיק קדוש, ששומר על פיו בקדושה, הקב"ה מקיים את ברכתו.

מה גרם לאב להיות אב

שבול?

סיפר אב שישב שבעה על בנו ל"ע ול"ע, והיה בצער גדול, כיון שכמה שנים קודם לכן הוא ישב שבעה על בן אחר ל"ע ול"ע, וסיפר האב: שנכנס אחיו והזכיר לו כשהם היו בגיל בר מצווה, החורים שלהם שלחו אותם ללמוד בישיבה מחוץ לעיר, והם היו נוסעים תמיד במוניות שירות,

שישימו אותו על הגשר שר' נפתלי מרופשיץ זצ"ל כל יום עובר עליו בדרכו לבית המדרש, הוא היה עובר על גבי גשר צר.

שמו שם את הילד על גבי הגשר כשהוא שוכב וחוסם את המעבר שלו, ואז ר' נפתלי מרופשיץ שהיה שקוע בשרעפיו, עבר שם וראה את הילד ששוכב שם, וחשב שסתם הילד שוכב שם להנאתו, ולכן דחק אותו ברגלו, ואמר לו: "קום!" ואיך שיצא הדיבור מפי הצדיק, הילד קם ופינה את המעבר, וכל השיתוק שהיה לו נעלם.

רואים מכאן מה כוחו של הדיבור של אדם קדוש ששומר על דיבורו.

ברכה אחת-20 ילדים

מסופר על הבכא סאלי לעזיז זיע"א: יום אחד הצדיק היה שרוי בחדווה מיוחדת, נכנס אליו יהודי מקרית גת עם פנים נפולות, שאל אותו הבכא סאלי: למה אתה עצוב? הוא סיפר לבכא סאלי שהבת שלו התחתנה לפני ארבע שנים ועדיין אין לה

תרופה שלא קשורה למרשם

כל אדם באשר הוא, ולא משנה מאיזה עדה הוא או כמה הוא יהודי, צריך לדעת! שאם שומר פיו מדיבורים לא טובים, זוכה שהקב"ה נותן לו סייעתא דשמיא, והרווח הוא עצום, בספר "פניני פרשת השבוע" כותב: שאחת המתנות המעניינות ביותר, והמתנה השימושית והנצרכת ביותר, זה הפה!!! שאיתו אנחנו מתקשרים עם בורא עולם, ואיתו אנחנו מתקשרים עם אנשים, זהו כלי שמשמש גם להסתדר כאן בעוה"ז עם כל הסובבים, וגם לתפילות ולימוד תורה שזה ביננו לבורא עולם, ולכן מאוד חשוב לשמור על הכלי הזה נקי, כיון שאם לא שומרים עליו נקי, אז גם אם תביא דברים נפלאים ומיוחדים בכלי לא נקי זה לא יריח טוב...

תיקח את המנה הכי יוקרתית שיש, אם יגישו אותה בצלחת לא שטופה משיירי מזון מאתמול, סביר להניח שזה ייתן טעם של אוכל מקולקל, ואף יכול לגרום לקלקול של האוכל החדש, כשאנחנו באים עם הפה

שברך כלל לא נוסעים רק כאשר המזנית בתפוסה מלאה, מה שגורם לפעמים למפגש לא נעים בין הרגשות של הנוסעים שממהרים, לנהג שלחון על פרנסתו, לפעמים הנהג היה מחליט לעשות את הסיבוב עוד פעם לפני שיוצאים מהעיר, ובמקרים נדירים זה היה מסתיים בלי פצועים. 😊

יום אחד ביקש האב שהיה בזמנו בחור, מהנהג שיסע כבר, ודיבר לא יפה לנהג, אמר לו הנהג לבחור: אל תדבר אלי כך, זה לא יפה, כיון שאיבדתי בן במלחמה, ואני אב שכול, אמר לו הבחור: גם אני אב שכול... כך אמר לו הבחור!!! וידוע שברית כרותה לשפתיים!!! וכדיבור שדיבר בעצם פתח פה לשמן!!! כמה שצריך להיזהר ולבחון מה אני מוציא מהפה, ושנים אחרי הוא נענש, אמר לו אחיו: לך תדע, אם לא המילים שאמרת שגם אתה אב שכול ל"ע ול"ע, זה מה שגרם לך לכל הצער הזה...

לחולים??? אמר לו: בן, אמר לו: אז מה הבעייה??? אמר לו: שרוב התרופות שהרב נותן להם במרשמים אין לי בבית מרקחת.

אמר לו: וכי נראה לך שהתרופה עוזרת??? זה הברכה של הרבי שיהיו בריאים, זה מה שעוזר!!! וכל אחד שהיה בא אלי עם מרשם שהיה רשום שם תרופות שאפילו לא הייתי מכיר, הייתי נותן לכולם את אותה תרופה, והברכה של הרב זה מה שהיה מביא את הרפואה ולא התרופות.

הגוי הבין את זה, שלא התרופות ולא כלום, אלא זה רק הברכה שמקבלים מהצדיק, ורק היא זו שמועילה, כיון שהצדיקים שומרים על פיהם ולא מחללים אותן, ולכן זוכים ש"ככל היוצא מפיו יעשה".

האיש שרצה להיות אילם

מסופר: על אדם שהיה גר בבית וגן, ר' נוריאל אשקי איש שקובע עיתים לתורה, ויש לו משפחה גדולה, יום אחד ל"ע ול"ע גלו לו את המחלה,

לבורא עולם, צריך לדאוג שהוא יהיה כלי נקי מלשון הרע, רכילות וליצנות ואז לא רק שתפילתנו מתקבלת, אלא כל מה שמוציאים מהפה מתקיים, וזה ראינו אצל הצדיקים שהיו שומרים על פיהם וכשהיו מברכים ישר היתה מתקיימת ברכתם.

בספר "עולמו של אבא" מסופר: על רב צדיק שהיה בעיירה, והוא היה מברך את כל הבאים אליו, ושולח להם מרשם לבית מרקחת והיו נרפאים, והיו באים אליו ממקומות רחוקים, והרוקח שאנשים רבים היו באים אליו, התעשר מהעניין ממש רציני, עד שהחליט שהוא עובר לעיר הגדולה, הוא מכר את החנות שלו לאיזה גוי הונגרי.

אחרי תקופה, פגש הרוקח הראשון את הרוקח שקנה ממנו את בית המרקחת, ושאל אותו: איך העסקים מתקדמים?????

אמר לו: אני לפני פשיטת רגל!!!

שאל אותו הרוקח הראשון: האם הרב נמצא בעיירה??? אמר לו: בן, ושאל אותו: האם עדיין הוא נותן מרשמים

ירדו מהעניין, ואחרי מספר שנים הוא נפטר לבית עולמו, והגיע ללוויה ר' יעקב עדם והסביר להם מה היה הסוד שלו, מדוע לא רצה שיחזירו לו את מיתרי הקול ונשאר אילם עד סוף חייו.

וסיפר: כשנכנס אליו לשכנעו שיסכים לניתוח, כדי שיחזירו לו את מיתרי הקול, אמר לו שהדיבור הוא כלי עצום, וגם מאוד מסוכן ולכן כל עוד שנתנו לו משמיים את הדבור, אז היה צריך לשמור עליו שלא ידבר לשה"ר, רבילות וליצנות, אבל עכשיו שלקחו ממנו את הדיבור, הוא מבחינתו לא ילך ויחזיר את הכלי המסוכן הזה, פרץ הרב עדם בכבי ואמר: כמה שצריך ללמוד מר' נוריאל לשמור על הפה לדעת שזה לא פשוט.

מה שבא בקלות הולך בקלות

סיפר אבי מורי שליט"א: על אבא שרצה ללמד את בנו שכסף לא קוטפים מהעצים, וצריך להזיע על זה [אלא אם כן אתה לומד תורה שאז

הוא עבר טיפולים נוראיים, וברוך השם אחרי תקופה לא פשוטה הוא עבר את זה, אבל היו חייבים לברות לו את מיתרי הקול בשביל להצילו, ומאז התחיל להתנהל רק עם פתקים, ועם תנועות באצבעות.

אחרי שנה וחצי חזרו אליו מבית החולים, ואמרו לו: שעכשיו יכולים להחזיר לו את מיתרי הקול ע"י ניתוח, וכל פעם הוא היה דוחה אותם בכל מיני תירוצים מוזרים, עד שהם קלטו שהאיש פשוט דוחה אותם, ולא מעוניין, ואז המשפחה התחילה ללחוץ עליו שילך לניתוח, ואין לו ממה לחשוש, בשביל שיפסיק להיות בצער ולחיות כאילם, ולא רצה לשמוע להם.

כיון שר' נוריאל היה מקורב לרב יעקב עדם שליט"א, הלכו לר' יעקב עדם וביקשו ממנו שידבר איתו שיסכים לעשות את הניתוח, הוא נכנס אליו והם דברו ביניהם על ידי שהתכתבו ביחידות.

אחר שיצא ר' יעקב עדם, שאלו אותו: על תאריך לניתוח, וגם הוא התחמק, וראו שאין מה לעשות, ולכן

למחרת, אמא שלו הביאה לו שוב סכום כסף, ולפני שהוא בא לאביו, הוא עשה ריצה על קורקר [כביש של אבני חצין] ובא כולו מזיע ומאובק, והביא לאבא שלו את הכסף, וגם עכשיו אבא שלו תפס את הכסף וזרק לתנור הבוער... והבן ה-מ-ו-ם!!! מאיפה אבא שלו יודע? הוא שאל את האמא, וגם לה אין מושג, ביום השלישי אמרה האמא לבן: אתה רואה שאבא שלך יודע, אז תלך ובאמת תעבוד! הלך ועבד וכשבא בסוף היום והביא לו את הכסף, האבא בא לזרוק את הכסף לתנור הבוער, מיד זעק הבן: אבא לא!!! אל תזרוק!!! אני עבדתי על זה קשה!!!

אמר לו האבא: כל הכבוד! היום אני יודע שבאמת עבדת, שאלה אותו האמא: מאיפה אתה יודע? מה אתה נביא???? או אולי רוח הקודש????

אמר לה: לא נביא ולא בן נביא, אלא כל פעם שהוא בא עם הכסף וזרקתי את הכסף לתנור הוא לא צעק, ורק היום הוא צעק, אז הבנתי, שאם אכפת לו מהכסף, פירושו שהוא עבד עליו, ואם הוא נשאר אדיש כשאני

בורא עולם דואג לך] ושלה את בנו שילך לעבוד, ובסוף היום יבוא אליו ויראה לו מה הוא הרוויח.

האמא ריחמה על הבן שלה המפונק, שבקושי יודע איך להזיז אצבע, ומעולם לא עשה כלום, תמיד המשרתים עושים בשבילו הכל, ואיך הוא יסתדר בשווקים וברחובות???

היא נתנה לו סכום כסף, ואמרה לו: לך עם הסכום הזה ותסתובב כמה שעות, ואחר כך תראה לאבא שלך את הכסף, ותגיד לו שהרווחת את זה.

בסוף היום, הוא חזר לביתו ואיך שהראה לאבא שלו את הכסף, אבא שלו תפס את כל הכסף וזרק לתוך התנור הבוער, ואמר לו: אל תספר לי סיפורים שעבדת, זה לא כסף שלך, הבן היה בהלם!!! מאיפה אבא שלו יודע שהוא לא עבד? אמר לעצמו, בטח חזרתי עם עניבה והכל נקי ומריח טוב, והוא מבין שמשרות של ישיבה במזגן שאתה מקבל משכורת רק על זה שאתה מגרד בנגב 😊. לא מקבלים ביום אחד.

ולכאורה, מדוע דווקא בנדרים החמירו ונתנו כאלה עונשים כבדים עד כדי כך שאפילו אדם שאוכל חזיר לא יקבל כזה עונש כבד???

מסבירים את הענין על פי משל: לאדם שחיפש עבודה ולבסוף הלך לעבוד כסוהר בבית הסוהר, והוא ראה שלאסירים יש תנאים קשים, ויש עם פחות קשים יום אחד רואה שהביאו אסיר חדש והכניסו אותו לחדר נוח מגישים לו שלוש ארוחות ביום.

התפלא הסוהר: למה זוכה האסיר הזה לתנאים טובים יותר מכולם???

אמרו לו: בגלל שרוב האסירים, בשונה ממנו פושעים, אבל הוא לא פושע, אלא פשוט הוא פשט את הרגל, והשופט שם אותו כאן עד שיכריז על פשיטת רגל, ושאל שוב הסוהר: מה זה פשיטת רגל? והסבירו לו: אם סוחר או מפעל הסתבכו עם חובות, ועם הרבה אנשים, וחייבים להרכה אנשים, יש להם את האפשרות להכריז על פשיטת רגל, ואז מוותרים להם על החובות שלהם.

אמר לעצמו: למה שאני אעבוד קשה???

זורק לו את הכסף, פירושו שהוא לא עבד עליו.

יש משפט שאומר העולם: מה שבא בקלות הולך בקלות, בפרשה שלנו התורה מספרת על כניסתם לארץ ישראל, והמדרש אומר: שארץ ישראל וגם תורה נקנים ביסורים, ולא מוכן מה העניין לתת את זה דווקא על ידי יסורים, על ידי עמל, למה לא לתת להם בקלות???

והתשובה: שאם זה יבוא להם בקלות, הם יזלזלו בזה, וכמו שאומרים העולם: מה שבא בקלות הולך בקלות.

אותו הדבר עם הכסף, אם הוא לא עבד עליו מבחינתו שישרף, ואם הוא עבד עליו הוא לא יתן לזה לישרף.

סוויטה בבית מלון

הביא אבי מורי שליט"א שכפרשה שלנו רואים שהתורה החמירה מאוד בעוון נדרים ואיתא בגמרא בעוון נדרים בניו הקטנים של האדם מתים ה' ישמור.

דברי הספד על מור חמי זצוק"ל

הגמרא בברכות [ג'ד] אומרת: חייב אדם לברך על הרעה כשם שהוא מברך על הטובה. ולכאורה, איך אפשר לצוות על אדם להתנהג בצורה כזו, והרי זה נגד הטבע של האדם, בדרך כלל האדם, אם תביא לו שטיקל תוירה [חידוש תורה], או להבדיל גלידה, או משהו שהוא מאוד אוהב, הוא יאמר לך: "תודה", אבל לומר תודה על סטירת לחי מצלצלת??????

איך אפשר לצוות על האדם שקיבל סטירה מבורא עולם, לברך כאילו הודיעו לו עכשיו שהוא זכה במיליון דולר?????

והתשובה: בורא עולם דואג לנו, ומכין עבורנו דברים טובים, וגם אם לא תמיד רואים את זה במייד, צריך לדעת ולהאמין שבורא עולם מבשל לנו כאן משהו טוב.

הצל"ח על הפסוק בתהילים [קמ"ז] אומר: "המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר" שלפעמים בחיי היום

לבית מלון יוקרתי לקח סוויטה מפוארת והזמין את כל הפינוקים האפשריים, ולאחר שבוע הוא בא לצאת משם, אמר לו בעל בית המלון: שישלם! אמר לו: אני פושט רגל! לקחו אותו לשופט שציווה לתת לו מאה מלקות, אמר אני לא מבין מה קורה כאן??? הסוחר שפשט רגל התנהגתם אליו בכבוד ובהתחשבות, ואילו אותי אתם מלקים??? אמרו לו הסוחר הזה נקלע שלא באשמתו לחובות, והיה צריך לסגור את העסק, ולכן מרחמים עליו ומתחשבים בו.

אבל אתה, שלא היה לך כסף, למה אתה הולך לבית מלון??? ולוקח דברים שאין לך לשלם עבורם??? ובכוונה תחילה סמכת על פשיטת הרגל??? כאן התנהגת שלא כהוגן לכן אתה צריך לקבל מלקות, והנמשל הוא: שיש לכל אדם תרי"ג מצוות ואם הוא לא מקיים משהו בשגגה הוא יכול לומר שהיה אנוס, שהיה קשה לו, ויבדקו אם זה נכון או לא, אבל בנדרים, הוא לא חייב ואם הוא הכנים את עצמו לחיוב, התביעה עליו היא יותר גדולה, כיון שאף אחד לא הכריח אותו להיכנס לחיוב הזה.

לו את החליפה, העלילו עליו שהוא לא שם את כל החוטים שהמלך הביא לו בחליפה, אלא לקח לעצמו...

המלך בא לחייט ושאל אותו: איפה כל החוטים שהבאתי לך????

אמר לו החייט: אם תרצה שאני אראה לך איפה כל החוטים, אני אהיה חייב לפרוס את כל החליפה ולהראות לך איפה שמתי כל חוט, כמובן שאחרי שהמלך שמע כזו תשובה, הוא אמר לו שלא צריך לפרוס והוא מאמין לו.

אומר ר' שלמה קלוגר זצ"ל: זו התשובה לשאלת המלאכים, ששאלו: זו תורה וזו שכרה? בורא עולם לא אמר להם עוד מילה ואני מפוצץ אתכם, ממש לא!!!! זה לא הדיבור, אלא בורא עולם ענה להם תשובה, אם אתם רוצים להבין איך יכול להיות שעם כל התורה שלהם זה מה שהם קבלו????

התשובה היא: שצריך להפוך את כל העולם בחזרה לא כעונש, אלא כדי להראות לכם שהעולם בנוי בסדר מופתי, ואין שום טעויות, אין שום פספוסים ואף אחד לא נרדם.

יום, נראה שהקב"ה מכסה לנו את החיים עם כל מיני דברים לא נעימים, או בשורות לא טובות, אבל מי שמתבונן ומעמיק יראה, שהקב"ה מכסה את החיים שלנו מידי פעם בעבים, אבל בעצם הוא מכין לנו "מטר", הוא מכין לנו שפע... רק שאנחנו לא יודעים להעריך.

בפיוט עשרה הרוגי מלכות, שאומרים בתשעה באב, מובא: שהמלאכים שאלו על עשרה הרוגי מלכות: האם זו תורה וזו שכרה??? יצאה בת קול מהשמיים, ואמרה להם: אם אשמע קול אחר, אהפוך את העולם למים.

ונשאלת השאלה: מה התשובה הזו???? הרי הם שאלו שאלה אמיתית??? נתאר לעצמנו, ילד שואל את אבא שלו שאלה, ובמקום לענות לו תשובה, האבא אומר לו: אם תשאל עוד פעם אחת, אני אפוצץ אותך מכות 😊.

והתשובה על כך, ביאר ר' שלמה קלוגר זצ"ל: במשל לחייט שהמלך ביקש ממנו לתפור חליפה עם חוטי זהב, ונתן לו בדים יקרים וחוטי זהב, ולאחר מספר ימים מאז שהוא הביא

מבינים שמאותה עקידת יצחק יצא רק טוב לעם ישראל, ולכן אין להם שום סיבה לבכות, ולכן היה צריך לפתוח להם את השמיים, כדי שיראו איך זה נראה בעולם הזה, וכאשר הם ראו איך זה נראה מפה הם הורידו דמעות.

אם היה לנו את הנתונים או את כל המהלך שגורם לכל ההתרחשויות שלנו, היינו הרבה פחות מודאגים, הרבה פחות כועסים על העולם, על הממשלה ועל העיריה (☺).

מסופר: על תלמידו של הרמב"ן שלפני פטירתו, הרמב"ן נתן לו פתק עם שמות קדושים, כדי שיקברו אותו ביחד עם הפתק הזה, והפתק הזה יפתח לו את כל השערים בשמיים, והוא נתן לו פתק נוסף עם כמה קושיות, וכשיגיע לעולם הבא, הוא ישאל אותם ויבוא לרמב"ן בחלום, ויחזיר לו תשובה לקושיות.

אחרי שנפטר, הוא בא בחלום לרמב"ן ואמר לו: שהפתק שהרב כתב לו פתח את כל השערים, אבל שהוא נכנס לפני ולפנים הוא ראה שאין שום קושיות, הכל ברור.

ובאמת מבואר בחז"ל: שהריגת עשרה הרוגי מלכות היה תיקון לחטא השבטים במכירת יוסף.

שמיים פתוחים

ועינים עצומות

המדרש אומר על "עקידת יצחק": שבאותה שעה שאביו עקד אותו על גבי המזבח ורצה לשוחטו, באותה שעה נפתחו השמיים וראו את זה מלאכי השרת, והיו בוכים והדמעות שלהם ירדו על העיניים של יצחק ומזה הוא התעוורר בוקנותו.

ונשאלת השאלה: מה העניין לפתוח את השמיים? ואם לא נפתח להם את השמיים הם לא ידעו מה שקורה כאן בעולם הזה???

והתשובה: שלמעלה אין שום סיבה לדמעות, כיון שהמלאכים נמצאים בשמיים, ורואים מה באמת המהלך של הקב"ה, אז אין להם שום מקום להתרגשות, הטענה על השחיטה, לשחוט בן יחיד לא מדברת אליהם, והם לא רואים בזה נסיון, כיון שהם

אתם רואים שזה ידיד נעורים שלא פגשתם במשך שנים, אחד שאוהב אתכם ואתם אוהבים אותו, במקום לשלוף את הקלציניקוב 😊 ולטפל בו, אתם פשוט תחבקו אותו, ותשמחו שנפגשתם איתו.

רגע רגע!!! מה עם המכה שהוא נתן לכם?????

כזו מכה היא לא מכה, אלא היא ביטוי של אהבה.

תשאלו את מי שקיבל צ'פחה מהרב עובדיה זצ"ל, שידוע שהיה מחלק צ'פחות, הוא לא מרגיש שום כאב, אלא אהבה!!!

אמר להם האדמו"ר: אני מסכים איתכם שקיבלתי סטירת לחי מצלצלת, אין ספק בזה, אבל כשהסתובבתי לראות מי נתן לי את הסטירה, גיליתי שזה אבא, אבא שאוהב, אבא שדואג, אבא שמרחם, ומיד כל הכאבים מהמכה חלפו, כיון שזה התחלף בחיבוק גדול של בורא עולם, קיבלתי קירבת ה' בהרבה יותר ממה שידעתי קודם, ולכן אני מרגיש טוב.

ראיתי שמביאים, שאחת הסיבות שאנחנו שמים יד על העינים בקריאת שמע, היא להראות שאנחנו סומכים על בורא עולם בעינים עצומות, ומי שמבין כמה שה' אוהב אותו, הוא לעולם לא ישאל שאלות, הוא אף פעם לא יקח דברים קשה.

סטירה או חיבוק?

אחד האדמו"רים, לאחר שנפטר לו בנו יחידו, אחרי השבעה, הוא חזר לבית מדרש שלו כאילו לא קרה כלום, כמו שאומרים, המשיך עסקים כרגיל, אמרו לו: איך הרב מסוגל אחרי הפטירה של בנו להמשיך חיים כרגיל? אחרי הכל זה לא שהלכה לך חתולה 😊???

אמר להם הרב: תתארו לעצמכם שאתם הולכים ברחוב, ופתאום אתם מקבלים "צ'פחה" על הגב, משהו מסוג הצ'פחות שגורמות לך להרגיש שיש לך רמ"ח איברים, מיד באותו רגע אתם מסתובבים בשיא העצבים ורוצים לטפל במי שנתן לכם את הצ'פחה, אבל כשאתם מסתובבים,

כקרוב משפחה, כאבא, ולא לחינם זכה בדור ישרים מבורך שכולם בני תורה יראי שמיים.

אחרי פטירה של אדם קרוב אנשים מנסים לשחזר, מה היה איתו, איזה סיפורים היו איתו, וידוע הוורט שאומר: שבחומש ויקרא יש שלוש פרשות, שהן אחת אחרי השניה

1. אחרי מות. 2. קדושים. 3. אמור.

ודורשים: אחרי מות של הקדושים אז נזכרים לדבר עליהם ולהביא מהם סיפורים, והאמת שאצל חמי זצ"ל היו לו המון סיפורים בחייו.

ויתור הסנדק

אחד הסיפורים שהיה איתנו ומעיד על גדולתו.

כשנולד לנו בננו הבכור, אז היה ברור לי שאני אתן את הסנדקאות לאבי מזרי שיבדל לחיים טובים וארוכים אמן, כיון שזה המנהג שנותנים בכך הראשון סנדק לסבא מצד האבא, ובכך השני נותנים לסבא מצד האמא.

לתקוע רומח בסטרא אחרא

השבוע, לאחר שאלפים ליוו את מיטתו של מור חמי, האדמו"ר הרב רפאל אדרי זצוק"ל, עלה לי רעיון שהפטירה שלו היתה בפרשת פנחס, כיון שזה מה שהוא עשה לפני עשרות שנים, בעת בואו לעיר רעננה שהיתה שממה רוחנית, אנשים לא ידעו ולא שמעו בענייני הדת, בתי הכנסת היו ללא מנין, שלא לדבר על כולל אברכים שלא היה קיים מושג כזה, תלמודי תורה לא היו בכלל בעירו, והוא תקע רומח בלבו של הסטרא אחרא, ועשה את זה במסירות נפש גדולה.

הרבה שנים עוד לפני שזכיתי להיות חתנו, הוא התחיל בפעילות מדהימה לקירוב רחוקים, הוא ארגן נסיעות לקברות צדיקים והכל היה חינם, היו ממלאים אוטובוסים ואנשים היו באים והיו חוזרים ב"אורות" והיה מקרב אותם באהבה ובחיבה, היה לו משהו מדהים שעם החיוך שלו, הדיבור בגובה העיניים היה שובה את ליבם של האנשים ומחזיר אותם למוטב, ושמעתי מהמון אנשים שהרגישו אותו

הוברמן זיע"א, שחמי היה ממשיך דרכו, הם היו קוראים לבגדים אלו "בגדי כהונה" ובאותו יום של הברית הוא לא לבש את בגדי הכהונה וזה היה נראה מוזר, למה הוא לא מגיע עם בגדי הכהונה לברית? הרי הוא הסנדק?????

לפתע, התחילו לשיר "אערוך מהלל ניבי..." [עם כל ה-אננ אהננ ☺] ואז הגיע הרגע שהסנדק צריך לשבת על הכסא, ואז קרה דבר מדהים, שכל מי שהיה נוכח בברית היה בהלם, כיון שזו היתה הפעם הראשונה בהיסטוריה, שהרב במקום לשבת סנדק ניגש לאבי מורי שליט"א וכיבד אותו בסנדקאות.

אבא שלי רצה לכבד אותו ולא הסכים, אך זה היה נראה שחמי תכנן את זה מראש, וזה לא היה משהו של הרגע האחרון.

בסופו של דבר אבי מורי שליט"א ישב סנדק, וברוך השם בכך שאח"כ נולד לנו זכיננו שהרב ישב סנדק וגם קראנו לו על שמו של הרב "רפאל" וזו הברית היחידה שהיתה בחדר של

אבל מצד שני יש כאן אי נעימות, כיון שלהרב היו קוראים מכל מיני מקומות בארץ ובעולם לסנדקאות, ואני החתן שלו לא אכבד אותו?????

וכאשר אבי מורי שליט"א, שמע שיש איזה צד של פגיעה בצד השני, מיד אמר לי בלשון שלא משתמעת לשני פנים: אני לא אשב סנדק, תכבד את חמיך הרב אדרי זצ"ל.

ואני ניסיתי לשכנע אותו שאני רוצה שהוא ישב, אבל אין, פשוט לא היה עם מי לדבר, הוא החליט ו-ז-ה-ו.

ובאמת כיבדתי את מור חמי בסנדקאות, וכל הדיבור הזה היה כשעדיין לא הגיע זמן הברית, ולבנתיים, חמי שאל אותי: האם אבא שלך טובל בכל יום? לא הבנתי לאן הוא חותר, וזה היה נראה לי שהוא חופר... כיון שלא הבנתי, מה אכפת לו מה אבא שלי עושה???? ואמרתי לו שכן.

ואז הגיע יום הברית, ותמיד שהרב היה משמש בתור סנדק הוא היה לובש את הקפטי'ה ואת הטלית של הצדיק מרעננה הרב יצחק הכהן

לגבי רחל שויתרה על הסימנים ללאה אחותה, באותו היום שיעקב התחתן איתה, ועשתה את זה כדי שלא תתבייש אחותה, ואפילו שזה היה על חשבונה, אבל היא ויתרה ובגלל הויתור הזה בורא עולם שמע רק לתפילתה, כאשר עם ישראל היו בגלות, ואמר לה: רחל, רחל, מנעי קולך מכבי ועיניך מדמעה, כי יש שכר לפעולתך, היחידה שעוררה רחמים זו רחל אמנו, והכל בזכות הויתור.

אבל היא זכתה בזכות הויתור גם לילדים, כתוב במדרש: שרחל היתה עקרה ובזכות מה היא זכתה שבורא עולם ריחם עליה, הכל בזכות הסימנים שמסרה לאחותה, רש"י על הפסוק: "וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת רַחֲמָהּ" [בראשית ל' כ"ב] אומר רש"י: מה זכר לה? סימנים שמסרה לאחותה.

מתי זה היה כשראובן הבן של לאה הביא דודאים לאמו, ואז רחל רצתה קצת ולאה אמרה לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני, ואז כשהיא שתקה... כתוב שבורא

הצדיק, [כך אמרה לנו הרבנית חמותי חסידה חסיבה ע"ה]

ואגב מי שהיה בחדר של הצדיק התברך, ואחד מידידי שהיה נוכח שם וציפה במשך שנים לבן, הוא ביקש ברכה מהרב לבן זכר ולאחר תשע חודשים מהברית נולד לו בן.

ולמי שחושב שהסיפור הסתיים, הוא טעה ובגדול, כיון שמה שאני רוצה לספר לכם וזה סיפור בלעדי לקוראי הגיליון ולשומעי השיעורים, ואת זה אפילו כשהספדתי עליו לא אמרתי את זה.

מעולם, מהרגע שאחרי אותו ויתור לא שמעתי ממנו לא מילה ולא חצי מילה, כ-ל-ו-ם!!! וכל מיני דברים שאנשים מוותרים עליהם והם יזכירו לך את זה במשך שנים, ואם הוא נתן לך שקל ואחר כך רואה אותך עם רכב 2022, הוא אומר לך, הלו!! זה בטח מהשקל שהבאתי לך 😊.

אבל אצלו הויתור הוא עטף אותו ושמר אותו לעולם האמת, הוא לא הרגיש שהוא עשה משהו בעננים.

אצלו הסנדקאות, הוא ממש היה מורח בשביל זה.

וזה טיפטיפה מן הים של הישועות שאנשים נושעו בזכות תפילותיו, הוא היה קם בלילה ובוכה במשך שעות על צרותיהם של עם ישראל: על החולים, על חשוכי ילדים, על מעוכבי זיווג וכו', וזה נוסף על ההקשבה וההכלה לאנשים שמספרים לו את צרותיהם תוך שהוא מפיח בהם תקווה לישועה על ידי ברכה ועידוד לשמירת המצוות, והכל מתוך אהבה וחיוך.

זכותו תגן עלינו.

בשבוע הבא בעזה"ת מדוע קוראים לר' חיים זאיד, חיים?? ומה הקשר שלו לצדיק מרעננה?? ומי הרשמת של ערכים ממרצ??

עולם שמע את כל מה שהיא עשתה ונתן לה ילדים.

ולמה דווקא אז בורא עולם זכר לה את מסירת הסימנים לאחותה???

כיון שאז לאה אמרה לה: מה לקחת את בעלי? היא היתה צריכה לענות לה: את חצופה! אין לך בושה?? אני ויתרתי לך וככה את מדברת???

אבל כשהיא שתקה, אז היא גילתה שהויתור לא היה בשביל שופוני [תסתכלו עלי] אלא ויתור אמיתי, ואז בורא עולם זכר לה את זה.

אותו דבר כאן, אמרתי לעצמי, מעולם לא שמעתי אותו שדיבר על זה, וזה מראה את עוצמת הויתור שזה מעשה עצום וזה מעיד על גדולתו העצומה, ובשביל להבין את עוצמת הויתור צריך לדעת עד כמה היתה חשובה

מערכת הגיליון שולחת תנחומים למשפחת אדרי הנכבדה

על הסתלקותו של אביהם האדמו"ר הצדיק ר' רפאל אדרי זצוק"ל

יה"ד שלא ישמע שוד ושבר בגבולנו.

שהמקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד. אמן.

גיליון זה מוקדש לרפואה והצלחה

אימני מורתי דינה בת ריקה תחי' ○○○
להצלחת משפחת התורם בעילום שם ○○○
הילד הראל מאיר בן לינוי הי"ו ○○○
לרפואת ○○○

אבי מורי ר' שלום בן עישה שליט"א ○○○
ר' רחמים בן ריקה הי"ו ○○○
לינוי בת שירה תחי' ○○○
מרגלית בת סוזן תחי' סוזנה בת רחל תחי' ○○○

לאה בת חסידה חסיבה תחי' ○○○
הסבתא עישה בת סולטנה תחי' ○○○
ר' רפאל ישראל בן מוזל הי"ו ○○○
בת שבע בת מנחם ולאה תחי' ○○○

גיליון זה מוקדש לע"נ הנפטרים

הסבא ר' מרדכי ב"ר שמחה ז"ל לבית פרץ ○○○
הצדיק מרעננה ר' יצחק הכהן בן זלאטא אסתר זיע"א לבית הוברמן ○○○
ר' אורן בן רחל רשל ז"ל ○○○
לע"נ ○○○

חמותי הרבנית חסידה חסיבה בת סוליקה ע"ה לבית הרב אדרי זצ"ל ○○○
הסבתא ריקה בת עזיזה ע"ה לבית כהן ○○○
אייר בת מרגלית ע"ה לבית שריקי ○○○
דוד בן סעדה ז"ל אסתר בת פריחה ע"ה ○○○

מור חמי הרה"ג רפאל אדרי זצוק"ל הצדיק מרעננה ○○○
הסבא ר' פינחס אליהו בר שמחה ז"ל לבית כהן ○○○
מושה סרג' בן אורידה ז"ל לבית עטיה ○○○
ברנדה בת מרים בלום ע"ה ○○○

מי שבירך אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב
הוא יברך את

"עמודי התווך"

המחזיקים ותומכים בהוצאת הגיליון לשבוע זה

הורי היקרים

הרב שלום ודינה פריץ הי"ו

ר' פינחס ולינוי

כהן הי"ו

איתמר ואסתר

אילוז הי"ו

ה' ישמרם ויחייהם, וישמור להם בני משפחותיהם הנעמים,
יצליחם במעשי ידיהם ובפרנסתם,
ימלא האל כל משאלות ליבם לטובה ולברכה,
וזכות התורה תהיה מגן וצינה בעדם,
וכן יהי רצון ונאמר אמן.

בשורה משמחת

בסייעתא דשמיא ולאור בקשת רבים

עלה בידינו לפתוח קו טלפון ישיר

לשיעורי הרב שליט"א

שמספרו:

0733-71-81-57

(ללא הקשת שום קוד)

השיעורים נמסרים מידי יום ביומו בשעות הבוקר